

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPREM DE APĂRARE A ȚĂRII

R A P O R T U L

**CONSILIUL SUPREM DE APĂRARE A ȚĂRII
PRIVIND**

ACTIVITATEA DESFĂȘURATĂ ÎN ANUL 2007

- BUCUREȘTI -

2008

CUPRINS

	Pag.
1. REPERE GENERALE	3
2. CAPITOLUL I: <i>Coordonarea activității instituțiilor sistemului securității naționale, pentru consolidarea statutului României în cadrul Alianței Nord-Atlantice, Uniunii Europene și al celorlalte organizații internaționale</i>	4
3. CAPITOLUL II: <i>Activitatea de apărare și de ordine publică (lupta împotriva corupției, fraudei și spălării banilor, prevenirea și combaterea fenomenelor de contrabandă, migrație clandestină și trafic de persoane, trafic și consum ilicit de droguri și de substanțe stupefiante)</i>	8
4. CAPITOLUL III: <i>Coordonarea unitară a activității de informații, contrainformații și de securitate. Măsurile destinate întăririi stării de securitate națională</i>	13
5. CAPITOLUL IV: <i>Activitatea de avizare a proiectelor de acte normative</i>	18
6. CAPITOLUL V: <i>Asigurarea resurselor și infrastructurii necesare apărării, ordinii publice și siguranței naționale</i>	20
7. CAPITOLUL VI: <i>Pregătirea economiei și rezervei de mobilizare pentru apărare</i>	23
8. CAPITOLUL VII: <i>Protecția informațiilor clasificate naționale, NATO și UE, precum și a celor care fac obiectul acordurilor internaționale</i>	24
9. CAPITOLUL VIII: <i>Gestionarea urgențelor civile (schimbări climatice globale, fenomene meteorologice extreme)</i>	25
10. CAPITOLUL IX: <i>Asigurarea securității energetice</i>	26
11. CAPITOLUL X: <i>Numiri în funcție și avansarea în grad, participarea la examenul pentru acordarea gradului de general, precum și unele aspecte privind protecția socială a militarilor</i>	28
12. ANUL 2008 - PERSPECTIVE STRATEGICE	29

REPERE GENERALE

La peste un deceniu și jumătate de la Revoluția din Decembrie 1989, România, beneficiind pentru prima oară de dublul statut de membră a Uniunii Europene și a Alianței Nord-Atlantice, a depășit faza tranziției de la totalitarism la democrație, fiind angajată fără echivoc în procesul de reconstrucție, modernizare instituțională și responsabilizare civică, în deplin acord cu valorile sale fundamentale, cu valorile europene și euroatlantice.

Dincolo însă de faptul că statutul de membru NATO și UE îi oferă statului român condițiile optime de dezvoltare economică și socială, în paralel cu garanția asigurării securității naționale, **nu trebuie să privim aderarea la aceste structuri ca pe obiective finale în sine, ci doar ca pe unele de parcurs.**

Țintele strategice ale României, mult mai ușor de atins în contextul apartenenței la cele două organizații internaționale, trebuie să se axeze pe **continuarea modernizării instituționale a țării și asigurarea condițiilor pentru promovarea unei economii competitive într-un peisaj global în rapidă schimbare.** Fără o modernizare instituțională, gestiunea administrației publice la nivel central și local va afecta nu doar capacitatea țării de a absorbi fondurile europene, ci și în general capacitatea autorităților de a stabili o relație de încredere cu cetățenii și de a purta un dialog real cu aceștia.

Rolul și locul Consiliului Suprem de Apărare a Țării în acest proces de continuă modernizare instituțională a României derivă din prevederile constituționale, care precizează la art. 119 că această autoritate „**organizează și coordonează unitar activitățile care privesc apărarea țării și securitatea națională, participarea la menținerea securității internaționale și la apărarea colectivă în sistemele de alianță militară, precum și la acțiuni de menținere sau de restabilire a păcii**”.

În condițiile mediului de securitate actual și ale creșterii vertiginoase a interdependențelor, atât dintre diferitele componente ale sistemului securității naționale, cât și cu instituțiile corespondente din celelalte state membre NATO și ale Uniunii Europene, rolul coordonării unitare cu care este investit Consiliul capătă o relevanță sporită. Este nevoie deci de **o nouă abordare, comprehensivă, care să permită tuturor instituțiilor angrenate în procesul de asigurare a securității la nivel național și internațional să acționeze într-un regim de coordonare profesionistă și eficientă.**

Ca urmare, în anul 2007, Consiliul Suprem de Apărare a Țării și-a axat eforturile pe **continuarea modernizării domeniului securității naționale**, printr-o mai bună coordonare națională a instituțiilor și asigurarea integrării lor funcționale în sistemele de securitate din care România este parte. Eforturile s-au focalizat asupra structurilor, normelor, relațiilor, misiunilor, instruirii și resurselor sistemului, cu stricta respectare a principiilor democrației, eficienței, transparenței și non-partizanatului politic.

Conform prevederilor Strategiei de Securitate Națională a României, adoptată de Consiliu prin Hotărârea nr. 62, din 17 aprilie 2006, principalele direcții de acțiune în acest scop au fost: transformarea profundă și creșterea capacității de acțiune a tuturor instituțiilor care au responsabilități în domeniul securității naționale, în concordanță cu principiile democratice; consolidarea rolului României în cadrul Alianței Nord-Atlantice și al Uniunii Europene, concomitent cu întărirea capacității țării noastre de acțiune ca vector dinamic al politicilor vizând securitatea euro-atlantică; crearea unui sistem modern, eficient și participativ de proiectare, planificare și evaluare a politicii de securitate; participarea la fundamentarea unui nou cadru legislativ privind transformarea instituțiilor cu responsabilități în domeniu, în acord cu cerințele noului mediu de securitate; elaborarea și

implementarea unei noi concepții privind rolul politicii de apărare în cadrul politicii de securitate pentru a face față noilor provocări; participarea activă, în spiritul legalității internaționale și al multilateralismului efectiv, la operațiuni de pace și la alte acțiuni vizând soluționarea crizelor internaționale; coordonarea comunității naționale de informații, având ca scop creșterea eficienței, sporirea responsabilității și optimizarea folosirii resurselor în combaterea noilor riscuri și amenințări la adresa securității naționale; îmbunătățirea comunicării și transformarea sistemului de educație prin modernizarea și diversificarea programelor de pregătire și dezvoltarea cercetării având ca obiectiv securitatea națională.

În baza prevederilor Constituției și legilor în vigoare, atât în cadrul celor 7 ședințe desfășurate în cursul anului 2007, cât și în intervalele dintre acestea, Consiliul Suprem de Apărare a Țării a acționat pentru îndeplinirea obiectivelor cuprinse în Strategia de Securitate Națională, focalizându-se asupra transformării și impulsivării procesului de modernizare în domeniile apărării și ordinii publice, al activității de informații, contrainformații și de securitate.

De asemenea, având în vedere că diplomația constituie un instrument indispensabil de apărare împotriva amenințărilor la adresa securității naționale, o parte importantă a mecanismului de planificare și implementare a politicii de securitate, Consiliul a avut permanent în vedere direcțiile de politică externă de urmat de către instituțiile statului cu responsabilități în domeniu.

În cadrul ședințelor Consiliului au fost analizate concepții, strategii, planuri de activitate, rapoarte, informări, proiecte de legi, regulamente și acte normative, hotărârile adoptate fiind obligatorii pentru autoritățile administrației publice și instituțiile cu atribuții în domeniul securității naționale.

În acest context, în anul 2007 au fost adoptate 174 hotărâri, prezentate în anexa la raport. Acestea au fost îndeplinite sau sunt în curs de realizare.

CAPITOLUL I

Coordonarea activității instituțiilor sistemului securității naționale, pentru consolidarea statului României în cadrul Alianței Nord-Atlantice, Uniunii Europene și al celorlalte organizații internaționale

Statutul de membru al Alianței Nord-Atlantice și al Uniunii Europene - organizații definitorii ale unui spațiu de securitate bazat pe valori, interese și obiective comune, pe principiile și normele democrației, statului de drept și economiei de piață, oferă României garanții suplimentare de securitate, precum și cadrul de participare activă la acțiuni de menținere a păcii și securității în plan regional și global, destinate contracarării riscurilor și amenințărilor clasice și a celor de tip asimetric.

În cursul anului 2007, periodic, membrii Consiliului au analizat și evaluat stadiul îndeplinirii măsurilor adoptate care au vizat responsabilitățile asumate de România în calitate sa de membru al Alianței Nord-Atlantice, de participantă la asigurarea securității pe continentul european, și de contribuatoare activă în alte organisme internaționale, precum Organizația Națiunilor Unite, OSCE, în condițiile amplificării amenințărilor teroriste și instabilității în diferite regiuni ale globului.

Dincolo de rolul activ și consistent pe care România dorește să și-l asume în toate aceste structuri, Consiliul a considerat ca fiind foarte important de analizat ce resurse pot fi dedicate acestor eforturi și în ce condiții.

Având în vedere aceste aspecte, Ministerul Apărării a elaborat și, în prima ședință din an, ministrul apărării a prezentat Consiliului, pentru aprobare, Strategia de

întrebuințare a forțelor Armatei României la misiuni în afara teritoriului statului român, document care statuează **viziunea pe termen mediu și lung cu privire la angajarea forțelor în misiuni aflate sub egida NATO, UE, ONU sau de tip coaliție.**

Membrii Consiliului au apreciat că Strategia se fundamentează pe prevederile și orientările cuprinse în **Strategia de Securitate Națională a României, cadrul legislativ relevant, documentele de planificare a apărării** la nivel național și departamental armonizate cu cele în domeniu ale Alianței Nord-Atlantice, Uniunii Europene și ONU, având la bază **misiunile ce revin Armatei României, potrivit angajamentelor asumate față de NATO și în conformitate cu parteneriatele strategice realizate**, prin Chestionarul de Planificare a Apărării și, respectiv, **față de UE**, prin Chestionarul Obiectivului Global și Graficul de operaționalizare a pachetului de forțe, corelat cu dinamica procesului de realizare a structurii de forțe „Armata României - 2015”.

Totodată, pornind de la trăsăturile mediului de securitate global și regional, precum și de la particularitățile teatrelor de operații în care România își va angaja forțele, Strategia stabilește **obiectivele generale, obiectivele specifice și direcțiile de acțiune pentru asumarea participării la acest gen de misiuni.** Aceasta va sta la baza **elaborării concepției și planurilor de întrebuințare a forțelor la misiuni în afara teritoriului** și va contribui, prin buget, **la planificarea resurselor** necesare desfășurării și menținerii forțelor în teatrele de operații.

Consiliul Suprem de Apărare a Țării a analizat îndeaproape, în anul 2007, **stadiul îndeplinirii angajamentelor asumate de către Armata României față de NATO, Uniunea Europeană și alte organisme internaționale.**

Din analizele prezentate a rezultat că obiectivul general al angajamentelor îl reprezintă **constituirea structurii de forțe care trebuie să asigure apărarea națională în cadrul apărării colective, precum și îndeplinirea angajamentelor asumate față de NATO, UE și alte organisme internaționale.**

Planurile naționale au fost actualizate conform cerințelor **Obiectivelor Forței 2006**, acestea realizându-se prin **continuarea procesului de transformare, pentru creșterea ponderii forțelor ce pot fi dislocate și susținute în teatrele de operații din totalul forțelor Armatei și implementarea cerințelor a 82 de Obiective ale Forței 2006.**

De asemenea, oferta de forțe a României față de Uniunea Europeană a fost constituită și inclusă în catalogul de forțe revizuit al UE, la începutul anului 2007, fiind compusă din **structuri care fac parte și din pachetul de forțe disponibil pentru NATO**, acestea asigurând prezența în cadrul forțelor de răspuns activ ale Uniunii.

Ca urmare a constrângerilor bugetare, planurile naționale pentru operaționalizare au fost întocmite pentru a realiza **dezvoltarea de forțe și capacități organice până la nivel brigadă și pentru divizia de infanterie dislocabilă, realizarea capacităților solicitate la nivel corp/teatru fiind prevăzută în etapa finală a transformării Armatei**, multe dintre ele după 2015.

În perspectiva anului 2008, în ședința din luna iunie 2007, Consiliul a aprobat forțele și mijloacele ce pot fi puse la dispoziție, de către România, în vederea participării la misiuni în afara teritoriului statului român, suplimentând în același timp cu 150 de militari forțele dislocabile, aflate în țară, care pot fi desfășurate, la ordin, pentru îndeplinirea unor misiuni internaționale sub egida ONU, NATO și UE.

Referitor la forțele și mijloacele ce vor fi puse la dispoziție în anul 2008 în vederea participării la misiuni de apărare colectivă, în sprijinul păcii, de asistență umanitară și de tip coaliție, Consiliul a considerat că documentul prezentat de către

Ministerul Apărării răspunde angajamentelor internaționale asumate de România, de participare cu forțe la misiuni sub comanda ONU, NATO, UE și în cadrul coaliției internaționale de luptă împotriva terorismului.

Ulterior, Consiliul a analizat și aprobat Planul de întrebuintare a forțelor Armatei României la misiuni în afara teritoriului statului român în anul 2007, document conceput cu respectarea cadrului legislativ în vigoare, a angajamentelor internaționale asumate de România și a negocierilor purtate cu aliații și partenerii, în strânsă corelare cu resursele financiare disponibile.

Membrii Consiliului au evidențiat faptul că forțele și mijloacele planificate pentru anul 2008 asigură continuarea participării la operațiile în sprijinul păcii din Balcani, Afganistan, Irak, la operația de apărare colectivă Active Endeavour din Marea Mediterană și la misiuni individuale de observare și monitorizare sub egida ONU, OSCE și UE. De asemenea, planul stabilește și forțele cu nivel ridicat de operativitate aflate în țară „în așteptare”, dislocabile la ordin.

Consiliul a hotărât ca fondurile financiare necesare pregătirii și desfășurării misiunilor să fie asigurate din bugetul alocat Ministerului Apărării pentru anul 2008.

Având în vedere solicitările survenite ulterior deciziei de întrebuintare a forțelor și mijloacelor Armatei României în afara teritoriului statului român, în perioada 01.01. - 31.12.2007, Consiliul a aprobat continuarea misiunii de pază a Aeroportului Kandahar, cu o companie de infanterie întărită, pentru încă 3 luni față de termenul stabilit inițial.

Totodată, Consiliul a aprobat participarea României cu polițiști la misiunea Organizației Națiunilor Unite din Timorul de Est (UNMIT) și la cea din Haiti (MINUSTAH), ambele pentru o durată inițială a turului de serviciu pentru polițiști de un an, cu posibilitatea prelungirii, în conformitate cu legislația în vigoare, precum și suplimentarea efectivelor, furnizate de către Serviciul de Protecție și Pază, în Sudan.

În ceea ce privește misiunile Uniunii Europene, Consiliul a fost de acord cu prelungirea participării României cu polițiști de frontieră la misiunea de asistență în punctul de trecere a frontierei RAFAH (între Fâșia Gaza și Egipt), până la terminarea acesteia, și participarea statului român cu polițiști la misiunea EUPOL Afganistan, conform propunerii Prim - ministrului Guvernului României.

În urma ședinței a Consiliului din anul 2007, în contextul deciziei Organizației Națiunilor Unite de retracere a reprezentanților săi din locația Basra/Irak și deplasarea acestora în Kuwait, la propunerea ministrului apărării, membrii Consiliului au hotărât repatrierea companiei de infanterie (100 militari) și a tehnicii aferente.

De asemenea, Consiliul a aprobat notificarea aderării României la Agenția Europeană de Apărare și constituirea mecanismului de coordonare, comunicare și consultare la nivel național, în scopul angajării efective a României la activitățile și inițiativele Agenției.

Referitor la adoptarea unei poziții față de asocierea la Regimul interguvernamental reglementat prin Codul de Conduită privind Achizițiile pentru Apărare sub egida Agenției Europene de Apărare, poziția membrilor CSAT a fost aceea de a nu subscrie, pentru moment, la Codul de Conduită, asocierea României la această inițiativă urmând să fie realizată în funcție de evoluțiile interne legate de procesul de privatizare al industriei de apărare și al conectării companiilor private românești la organizațiile de profil.

Procesele de aderare a României la NATO și de integrare în Uniunea Europeană, precum și poziția geostrategică specială, de stat cu ieșire la Marea Neagră, dispus la interferența dintre Europa Centrală și Europa de Est și în apropiere de Caucaz și

Orientul Mijlociu, zone caracterizate de un important potențial conflictual, constituie principalele repere ale statutului și identității sale strategice.

În acest context, diplomația constituie un instrument indispensabil de răspuns la factorii de risc și amenințările la adresa securității naționale, o parte importantă a mecanismului de planificare și implementare a politicii de securitate. Apartenența României la NATO și Uniunea Europeană a determinat orientarea politicii externe spre valorificarea noului statut în beneficiul țării și al securității regionale.

Totodată, politica externă asigură concordanța și interacțiunea dintre obiectivele securității naționale și formele de manifestare a României în plan regional și internațional. Ea contribuie la realizarea obiectivelor securității naționale printr-o diplomație activă, creativă și pragmatică, orientată spre găsirea de soluții politice la situații conflictuale, îndeosebi a celor din vecinătatea țării noastre; promovarea bunei vecinătăți și a cooperării regionale; promovarea intereselor naționale în cadrul organizațiilor multilaterale din care România face parte; susținerea alianțelor și parteneriatelor strategice; valorificarea politicilor NATO și ale Uniunii Europene în scopul dezvoltării relațiilor bilaterale cu statele din Orientul Mijlociu, Asia, Africa și de pe continentul american; dinamizarea relațiilor cu românii de pretutindeni, păstrarea identității etnice și culturale a acestora; consolidarea legalității internaționale într-un cadru multilateral eficient.

În acest sens, încă de la prima ședință a Consiliului din anul 2007, membrii au luat în discuție exercitarea de către România a președinției Consiliului pentru Drepturile Omului, politica față de Republica Moldova (priorități și direcții de acțiune în 2007), politica față de Rusia (priorități și direcții de acțiune în 2007), politica față de Ucraina (priorități și direcții de acțiune în 2007), modalitățile de promovare a interesului României în contextul actual în dosarul transnistrean, precum și prioritățile României ca membru al Uniunii Europene (orientări strategice de politică externă), membrii Consiliului luând act de cele prezentate și urmând să ne informăm periodic cu privire la evoluțiile de interes politic prioritar din aceste dosare.

Dincolo de abordările sectoriale ale temelor de politică externă, în cadrul diferitelor ședințe ale Consiliului, pe ordinea de zi au fost incluse teme care au vizat analiza politicii externe a României în plan regional (context, evoluții și evaluări). Pe baza unor noi evaluări în cursul anului 2008, urmează să se adopte o decizie în acest sens.

În acest context, au fost abordate și elemente referitoare la statutul provinciei Kosovo, care este foarte apropiat de o decizie finală.

Cu acest prilej, Președintele Consiliului Suprem de Apărare a Țării a făcut apel la membrii Consiliului și ai Guvernului să rămână fermi pe pozițiile anterior exprimate față de partenerii europeni și transatlantici încă din 2005. România are interesul ca soluția pentru Kosovo să fie una care să genereze stabilitate în regiune, să nu creeze precedente pentru regiuni foarte apropiate de România.

În condițiile în care Uniunea Europeană se implică din ce în ce mai activ în realizarea stabilității în Kosovo, agreând începerea unei misiuni în domeniul poliției și justiției, prin intermediul PESA, membrii Consiliului au reiterat poziția României de contribuitor activă la consolidarea și menținerea păcii în Zona Balcanilor de Vest. Din această perspectivă, Consiliul a aprobat, în unanimitate, participarea României cu 60 de polițiști și 115 jandarmi la misiunea Uniunii Europene din Kosovo - PESA Kosovo, până la încheierea acesteia. Participarea României la această misiune se va realiza după adoptarea unei Acțiuni Comune a Uniunii Europene și pe baza legală convenită de UE în cadrul Consiliului de Miniștri.

Nu în ultimul rând, membrii Consiliului au fost informați cu privire la evoluțiile recente pe tema Tratatului privind Forțele Armate Convenționale din Europa și cu privire la contribuția României prin „Asia-Europe Meeting” la dezvoltarea dialogului bi-regional Europa-Asia, stadiul implementării prevederilor tratatelor bilaterale privind respectarea drepturilor minorităților naționale, bilanț de etapă privind parteneriatul strategic al României cu Republica Coreea, bilanț de etapă privind parteneriatul strategic al României cu India.

CAPITOLUL II

Activitatea de apărare și de ordine publică (lupta împotriva corupției, fraudei și spălării banilor, prevenirea și combaterea fenomenelor de contrabandă, migrație clandestină și trafic de persoane, trafic și consum ilicit de droguri și de substanțe stupefiante)

Instituțiile statului cu responsabilități în domeniul apărării și asigurării ordinii publice au parcurs un amplu proces de reformă, modernizare și restructurare având ca scop: crearea unor capacități de apărare credibile și eficiente, apte să răspundă noilor provocări generate de evoluția mediului de securitate internațional, să asigure îndeplinirea cerințelor impuse de integrarea în NATO și Uniunea Europeană; siguranța cetățeanului și securitatea publică; securitatea frontierelor și a transporturilor; protecția infrastructurii critice și a sistemelor de aprovizionare cu resurse vitale; securitatea socială și asigurarea stării de legalitate; contracararea criminalității organizate și securitatea activităților financiar-bancare; securitatea sistemelor informatice și a celor de comunicații; protecția împotriva dezastrelor; protecția mediului.

În acest context, încă din anul 2006, Consiliul a stabilit sarcini concrete pentru elaborarea, conform cadrului normativ în vigoare, a Strategiei Naționale de Apărare a Țării și, la începutul anului 2007, a analizat și avizat conținutul acesteia.

La elaborarea proiectului Strategiei Naționale de Apărare a Țării au participat toate instituțiile care au responsabilități în domeniul securității și apărării țării. Documentul este complex, structurat și se bazează pe principiile și criteriile de elaborare a unei Strategii în domeniu, **în acord cu liniile directoare stabilite prin Strategia de Securitate Națională a României și a orientările stabilite de Președintele României - în calitate sa de comandant al Forțelor Armate, fiind racordat la documentele-cadru ale NATO și UE în materie de securitate** (Conceptul Strategic și, respectiv, Strategia Europeană de Securitate).

În cadrul dezbaterilor care au avut loc, membrii Consiliului au apreciat că, în forma agreată pentru a fi trimisă Parlamentului, proiectul Strategiei Naționale de Apărare a Țării:

- ♦ răspunde, în esență, cerințelor de promovare, protecție și apărare a intereselor naționale, așa cum sunt reflectate în Constituția României, în Programul de Guvernare aprobat în decembrie 2004, cât și în Strategia de Securitate Națională a României aprobată prin Hotărârea CSAȚ nr. 62 din 17 aprilie 2006;

- ♦ reflectă în mod corespunzător obligațiile ce revin României în calitate de membru al Uniunii Europene (Politica Externă și de Securitate Comună, Politica Europeană de Securitate și Apărare, Strategia de Securitate a Uniunii Europene - 2003, alte documente - hotărâri, decizii, acorduri, politici și programe), de membru al NATO (Programul de Asigurare a Capabilităților, Programul de Transformare a Forțelor Armate,

diferite angajamente politice, militare și financiare) și de membru al ONU, OSCE, aranjamentelor de securitate și apărare regionale, etc;

- ♦ răspunde cerințelor privind planificarea, organizarea, conducerea și executarea operațiunilor în sprijinul păcii, în curs de desfășurare și a celor ce ar putea fi necesare în viitor, în cadrul NATO, UE, OSCE, ONU, parteneriatelor strategice, etc.;

- ♦ crează premisele necesare pentru participarea plină a Armatei Române la îndeplinirea unor misiuni în sprijinul autorităților civile naționale, pentru rezolvarea unor situații excepționale, precum și la stimularea industriei naționale de apărare, în contextul participării României la activitățile și programele Agenției Europene de Apărare;

- ♦ răspunde cerințelor referitoare la perfecționarea relațiilor civil-militar și la creșterea eficienței controlului democratic civil asupra forțelor armate.

Totodată, Strategia Națională de Apărare aării oferă orientarea necesară pentru elaborarea **Cartei Albe a Apărării** și a **Strategiei Militare a României**, iar implementarea prevederilor acestui document se va realiza potrivit competențelor, de către instituțiile cu responsabilități în domeniul apărării.

De asemenea, așa cum se relevă și în Strategia de Securitate Națională a României, statutul de membru NATO a impus asigurarea capacităților necesare participării Armatei României la misiunile Alianței - de la cele privind apărarea colectivă, la misiunile în sprijinul păcii; exercitarea unui rol semnificativ în eforturile de modernizare a proceselor decizionale și a conceptelor strategice și operaționale ale Alianței; accelerarea procesului de transformare a sistemului militar românesc; construcția capabilităților militare necesare pentru asigurarea îndeplinirii obiectivelor de politică externă în domeniul securității.

Trecerea de la conceptele specifice apărării teritoriale la apărarea colectivă și contracararea riscurilor asimetrice, în perspectiva globală a angajamentelor militare, impune **continuarea transformării Armatei României** în așa fel încât aceasta să parcurgă la timp etapele planificate și, concomitent, să-și îndeplinească misiunile încredințate.

România urmărește crearea unei armate moderne, deplin profesionalizate, dimensionată și înzestrată corespunzător, cu forțe expediționare mobile și multifuncționale, rapid dislocabile, flexibile și eficiente, capabile să asigure apărarea teritoriului național, îndeplinirea angajamentelor asumate în cadrul apărării colective și participarea la misiuni internaționale, în conformitate cu prioritățile și cerințele politicii externe și de securitate. În acest context se urmărește îmbunătățirea capacității de operare întrunită și în cadru multinațional, sporirea eficacității procesului de generare a forțelor și a eficienței utilizării resurselor.

Transformarea Armatei trebuie să ia în calcul noile orientări strategice ale procesului prin care trece Alianța și să se desfășoare în consonanță cu acesta, răspunzând astfel cerințelor de creare a unor capabilități militare care să permită desfășurarea operațiilor în zona de responsabilitate a Alianței și în afara acesteia, îndeplinirea întregii game de misiuni posibile și asigurarea consensului decizional.

Pentru a răspunde unor astfel de provocări, transformarea organismului militar a fost abordată în detaliu încă din prima ședință a Consiliului din anul 2007. Astfel, șeful Statului Major General a prezentat Informarea privind stadiul îndeplinirii obiectivelor stabilite în Planul de implementare a **Strategiei de transformare a Armatei României**, argumentele privind necesitatea revizuirii **Strategiei de transformare a Armatei României**, precum și **Strategia de transformare a Armatei României - 2007**, revizuită.

Argumentele care au determinat revizuirea Strategiei includ: simplificarea conținutului documentului; introducerea unor noi direcții de acțiune; armonizarea unor termeni și adăugarea unor elemente conceptuale; revizuirea Nivelului de Ambiție Național; optimizarea ponderilor în efective la nivelul Armatei României; reanalizarea domeniului privind creșterea calității vieții personalului; redefinirea locului și rolului unor structuri în contextul finalizării concepției de restructurare și reorganizare la nivelul Ministerului Apărării.

Actualizarea periodică a Strategiei de Transformare și a Planurilor de implementare este o **procedură caracteristică procesului de transformare, prin care se realizează armonizarea acestui proces cu strategiile la nivel național și cu procesul de transformare al Alianței.**

Obiectivul fundamental al transformării constă în asigurarea capacității necesare Armatei României de a *promova și proteja interesele naționale* în fața riscurilor și amenințărilor curente, aflate în dezvoltare, și a celor viitoare, *îndeplinirea angajamentelor în planul securității și apărării* asumate de țara noastră în cadrul NATO și UE, precum și față de alte organisme internaționale.

Scopul transformării Armatei României îl reprezintă realizarea unei structuri de forțe modernă, redusă, profesionalizată, echipată adecvat, dislocabilă, interoperabilă, cu capacitate de autosusținere și de protecție multidimensională, cu o conducere flexibilă, care, pe baza informațiilor și datelor optime, să ia decizii în timp scurt.

Consiliul a aprobat Strategia de transformare a Armatei României - 2007 și a abilitat Ministerul Apărării să emită ordinele necesare în vederea implementării acesteia.

Tot în contextul transformării Armatei României, membrii Consiliului au aprobat **Concepția privind conducerea, comanda și controlul în Armata României.**

Mediul de securitate actual **impune existența unui sistem de comandă și control modern și eficient** care să permită articularea organismului militar național la formele de răspuns pregătite de statul român în vederea garantării securității naționale, participarea la apărarea colectivă și păstrarea securității internaționale conform tratatelor și angajamentelor la care este parte.

Concepția privind conducerea, comanda și controlul în Armata României prevede **îmbunătățirea și perfecționarea următoarelor elemente:** conducerea apărării; conducerea operațională; conducerea administrativă; sistemul de comandă și control; punctele de comandă.

Totodată, documentul detaliază **responsabilitățile principale, la nivel strategic, operativ și tactic** pentru Statul Major General, Centrul Național Militar de Comandă și Centrul de Conducere Administrativă, pentru statele majore ale categoriilor de forțe ale armatei și ale Comandamentului Operațional Întrunit și pentru comandamentele operaționale ale categoriilor de forțe ale armatei și ale comandamentelor de mari unități și unități.

Remodelarea Sistemului de Comandă și Control este necesară, în scopul optimizării actului decizional-acțional și realizării superiorității decizionale. Aceasta se derulează în baza prevederilor Strategiei de Transformare a Armatei României.

Nivelul de ambiție, pe care Armata României și-l propune în acest domeniu, constă în remodelarea structurii de comandă și control la nivel strategic și transformarea unui număr de comandamente la nivel operativ și tactic, eşalonat, până în anul 2015.

De asemenea, Consiliul a aprobat **Concepția de organizare și funcționare a Centrului Național Militar de Comandă și Concepția privind rețeaua națională integrată a punctelor de comandă pentru dispunerea elementelor de conducere strategică.**

Arhitectura Centrului Național Militar de Comandă se bazează pe realizarea unei structuri cu o configurație care să permită o dezvoltare graduală de la pace la criză și război, constituită din 6 module - **de comandă, de monitorizare, de operații, de sprijin operații, dislocabil și a elementelor de legătură cu alte instituții ale statului**, cu o încadrare diferită în funcție de complexitatea și intensitatea crizei.

Privitor la **Rețeaua națională integrată a punctelor de comandă**, aceasta reprezintă totalitatea obiectivelor speciale protejate, interconectate într-un sistem integrat și amenajate cu toate facilitățile necesare exercitării neîntrerupte, la nivel strategic, a comenzii și controlului ansamblului de acțiuni specifice managementului crizelor de securitate, autoapărare și apărare colectivă.

În ceea ce privește **structura de forțe și de personal a Armatei României**, Consiliul Suprem de Apărare a Țării a stabilit măsuri care să asigure remodelarea structurii actuale de forțe și adaptarea acesteia la cerințele de capacități ale NATO, în sensul reducerii excedentului de ofițeri cu grade superioare, concomitent cu creșterea ponderii maiștrilor militari, subofițerilor și militarilor voluntari.

Președintele Consiliului a cerut Ministerului Apărării întreprinderea unor măsuri necesare pentru finalizarea procesului de redimensionare a structurilor centrale și de conducere în Ministerul Apărării până la 31 decembrie 2008, în direcția unei eficiențe sporite a conducerii acestei instituții.

Drept consecință, în ultima ședință a Consiliului din anul 2007 s-a aprobat **Planul - cadru pentru continuarea procesului de restructurare și modernizare a Armatei României**, în perioada 01.01 - 31.12.2008, prezentat de către șeful Statului Major General. Documentul a fost elaborat în concordanță cu prevederile obiectivelor „Etapei integrării operaționale în NATO și Uniunea Europeană (2008-2015)” prezentate în „Strategia de transformare a Armatei României”.

De asemenea, Consiliul a aprobat negocierea și semnarea de către Ministerul Apărării a unor memorandumuri de înțelegere și acorduri în domeniul apărării cu Guvernul Republicii Franceze, cu Ministerul Apărării din Republica Elenă, Ministerul Apărării din Republica Bulgaria, Ministerul Apărării din Croația, cu Ministerul Apărării din Georgia și cu Ministerul Apărării din Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.

O altă temă aflată în atenția membrilor Consiliului, de această dată pe linie de ordine publică, a fost cea a **combaterii consumului și traficului de droguri**. În acest sens, ministrul interneilor și reformei administrative a prezentat documentele referitoare la „**Parteneriatul antidrog la nivel european și rolul României ca lider regional**”.

În legătură cu acesta, Consiliul a hotărât ca Ministerul Internelor și Reformei Administrative, prin Agenția Națională Antidrog, să înceapă negocierile cu Oficiul Națiunilor Unite pentru Droguri și Combaterea Criminalității Organizate (UNODC) și Comisia Europeană pentru realizarea în România, cu sprijinul donatorilor internaționali, a Centrului Regional de Tratament al Adicțiilor, care să reprezinte baza de formare-cercetare în domeniul drogurilor pentru Europa de Sud-Est.

Membrii Consiliului au luat act, de asemenea, de **riscurile și vulnerabilitățile specifice derulării operațiunilor comerciale cu articole și tehnologii strategice**. Legat de această problemă, pentru gestionarea corespunzătoare a potențialelor riscuri ce pot să apară pe timpul derulării unor operațiuni comerciale cu articole și tehnologii strategice, membrii Consiliului au stabilit ca fiind necesară monitorizarea permanentă a operațiunilor cu produse și tehnologii strategice, a riscurilor asimetrice generate de folosirea acestora în afara cadrului legal, precum și sporirea măsurilor preventive în domeniu și cooperarea pro-

activă a tuturor instituțiilor din cadrul Sistemului Național de Control al Exporturilor prin dinamizarea activității Grupului Român de Neproliferare, aflat în coordonarea Ministerului Afacerilor Externe.

Totodată, pe agenda de discuții a Consiliului s-a aflat și **analiza impactului derulării procedurii "DUBLIN" de transfer al solicitanților de azil între statele membre ale Uniunii Europene asupra României**. Ministrul internelor și reformei administrative a relevat în prezentarea sa faptul că, în scopul identificării efectelor procedurii Dublin asupra României, s-a procedat la efectuarea unei analize a indicatorilor relevanți pentru perioada 01 ianuarie - 30 august 2007, din care au rezultat următoarele concluzii principale:

- activitatea solicitărilor primite sau transmise de România de la 01 ianuarie 2007 și până în prezent a cunoscut o tendință ascendentă, iar pe măsură ce sistemul EURODAC va fi alimentat cu amprente de către România trebuie să ne așteptăm la un număr tot mai mare de solicitări de reprimire a solicitanților de azil care părăsesc în mod ilegal teritoriul românesc;

- din punct de vedere numeric, numărul solicitărilor primite de România în această perioadă se înscrie în tendințele manifestate în anul 2004 la nivelul ultimelor state membre care au intrat în Uniunea Europeană, comparabile cu România, adică Ungaria, Polonia, Slovacia sau Slovenia;

- criteriul care a stat la baza acceptării date de România îl reprezintă în cea mai mare proporție vizele acordate de reprezentanțele diplomatice române, în special cetățenilor turci, care după ce au intrat legal pe teritoriul României, îl părăsesc în mod ilegal cu destinația Europa de Vest;

- se înregistrează o creștere a solicitărilor de reprimire a unor solicitanți de azil, care au părăsit teritoriul României fără permisiune și au solicitat azil în alte state, în special pe relația cu Republica Ungară;

- impactul asupra activității de procesare a cererilor de azil în România nu a fost unul negativ, numărul relativ mic al persoanelor transferate fiind ușor absorbit de sistem;

- s-au realizat importante economii de resurse prin reușita transferului unui număr de 14 persoane în statele membre responsabile, ceea ce a reprezentat un avantaj pentru România.

De asemenea, în domeniul ordinii publice, Consiliul a fost permanent informat cu privire la diferite aspecte, respectiv:

- stadiul profesionalizării eşalonate a structurilor subordonate Inspectoratului General al Jandarmeriei și Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, ca urmare a adoptării Legii nr. 395/2005 privind suspendarea, pe timp de pace, a serviciului militar obligatoriu și trecerea la serviciul militar pe bază de voluntariat;

- modul de aplicare a Planului comun de intervenție a unităților Ministerului Apărării și ale Ministerului Internelor și Reformei Administrative pentru limitarea și înlăturarea efectelor dezastrelor pe teritoriul național;

- evoluția și tendințele criminalității informatice;

- criminalitatea economico - financiară și corupția, în domeniul vamal;

- modul de punere în aplicare a Concepției de reorganizare a Unității Speciale de Aviație și întrebuințare a resursei de aviație a Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

CAPITOLUL III

Coordonarea unitară a activității de informații, contrainformații și de securitate. Măsurile destinate întăririi stării de securitate națională

Expansiunea grupărilor teroriste internaționale și a organizațiilor de crimă organizată către Europa de Sud-Est, participarea militarilor români la conflictele din Irak și Afganistan, existența în proximitatea României a unor conflicte "înghețate", ce pot oricând redeveni confruntări deschise, evoluțiile mișcărilor separatiste și extremiste din spațiul ex-iugoslav, Republica Moldova și Caucaz, securitatea fragilă a unora dintre statele din regiune, concurența acerbă pentru controlul resurselor energetice și a traseelor de distribuție a acestora au constituit premise favorabile dezvoltării, în anul 2007, a unor factori de risc major pentru climatul de securitate regională și națională.

De asemenea, mediul de manifestare a factorilor de risc a fost caracterizat de:

- prezența pe teritoriul țării noastre a unui număr mare de cetățeni străini (arabi, chinezi, sârbi, persoane din spațiul ex-sovietic), unii provenind chiar din zone active în domeniul terorismului;
- existența unui mare număr de reprezentanțe diplomatice și economice ale unor state membre NATO, posibile ținte ale unor organizații teroriste;
- cadrul legal permisiv în ceea ce privește regimul străinilor și controlul migrației ilegale care a favorizat prezența pe teritoriul național a cetățenilor străini proveniți din zone active în domeniul terorismului și crimei organizate;
- răspândirea de materiale extremiste, demersurile de convertire la Islam și de inducere a ideilor radicale în cadrul asociațiilor islamiste;
- bugetul insuficient alocat pentru achiziționarea de sisteme și mijloace de supraveghere, vulnerabilități la sistemele de pază și apărare ale depozitelor de muniții și armament, care se pot constitui în ținte pentru cei interesați;
- prezența tot mai mare, în zone de interes militar, a firmelor cu capital străin, care angajează personal suspectat de colaborare cu entități ostile statului român.

În acest context, organizarea și coordonarea unitară a activităților de informații, contrainformații și de securitate pentru securitatea națională au ocupat un loc important pe agenda Consiliului, prin măsurile întreprinse asigurându-se coerența implementării prevederilor Strategiei de Securitate Națională a României în domeniul activității de informații, contrainformații și de securitate. Activitatea acestor structuri a avut ca scop principal **avertizarea oportună a autorităților competente cu privire la riscurile și amenințările care creează sau pot genera pericole la adresa valorilor și intereselor fundamentale ale României, prevenirea acestora, precum și protecția adecvată împotriva unor astfel de pericole.**

Pe tot parcursul anului 2007, **serviciile de informații au prezentat, în cadrul ședințelor Consiliului, rapoarte și informări cu privire la factorii de risc și amenințările** din contextul internațional de securitate, precum și vulnerabilități interne ce pot favoriza/potența manifestarea acestora pe teritoriul național. Acestea au vizat:

- implicațiile fenomenului terorist internațional în plan regional și național, și mutațiile înregistrate în ceea ce privește formele de manifestare ale acestuia (propaganda fundamentalist-islamică și tendințele de radicalizare);
- acțiunile ostile ale unor servicii de informații străine, cu evidențierea domeniilor de interes și a modalităților de acțiune, respectiv a măsurilor de contracarare eficientă a acestora;
- riscuri în planul asigurării securității energetice a României;

- riscuri în asigurarea capacității de gestionare și utilizare eficientă a fondurilor comunitare;
- amenințările cu caracter transfrontalier (crima organizată, migrația ilegală, traficul cu produse supuse controlului destinației finale etc.);
- marea corupție și alte activități infracționale grave, generatoare de pericole la adresa securității naționale;
- vulnerabilități ale infrastructurii critice, inclusiv ale sistemelor de pază și apărare ale depozitelor de muniții și armament;
- riscuri asociate activităților ilegale ale unor societăți de protecție și pază ori firme de detectivi particulari, ce pot afecta atât securitatea națională, cât și drepturile cetățenilor (datorită amplificării și diversificării activităților de achiziționare și utilizare ilegală a aparaturii tehnice de interceptare a comunicațiilor, în absența unui cadru legislativ unitar și coerent);
- persistența unor lacune ale legislației referitoare la regimul străinilor și controlul migrației ilegale.

Pe fondul creșterii amenințării teroriste la nivel global, una dintre preocupările principale ale Consiliului în anul 2007 a constituit-o **optimizarea capacității operaționale a componentelor Sistemului Național de prevenire și Combatere a Terorismului (SNPCT) și crearea condițiilor necesare implementării unor măsuri pentru diminuarea factorilor de risc asociați acestui fenomen.**

Serviciul Român de Informații, în calitate de autoritate națională în materie și coordonator tehnic al SNPCT, a elaborat și supus aprobării Consiliului **Strategia de comunicare și diseminare a informațiilor pentru prevenirea și limitarea efectelor unei situații de risc terorist sau criză teroristă.**

În perspectiva desfășurării la București a **Summit-ului NATO** (aprilie 2008), Consiliul a aprobat propunerile Serviciului Român de Informații menite să conducă la diminuarea factorilor specifici de risc prin:

- monitorizarea informativ-operativă a activității membrilor nucleelor organizațiilor teroriste cu reprezentare în România;
- eficientizarea controlului străinilor care intră, tranzitează sau sunt rezidenți în România;
- completarea și amendarea cadrului normativ în vigoare;
- întărirea pazei și protecției antiteroriste;
- desfășurarea, de o manieră fermă, a acțiunilor de sancționare a preocupărilor și faptelor subsumate sau asociate terorismului;
- sporirea capacității de intervenție antiteroristă și contrateroristă.

Consiliul a stabilit ca Serviciul Român de Informații să coordoneze din punct de vedere tehnic, prin Centrul de Coordonare Operativă Antiteroristă, ansamblul de măsuri interinstituționale și să evalueze, lunar, în cadrul Sistemului Național de Prevenire și Combatere a Terorismului, stadiul implementării măsurilor asumate de instituțiile nominalizate cu responsabilități.

Totodată, a aprobat ca Serviciul Român de Informații să intensifice cooperarea cu serviciile de informații aliate și partenere, avându-se în vedere legăturile multiple și complexe ale fenomenului terorist la nivel internațional, respectiv, strânsa dependență a situației operative interne în raport cu manifestările care au loc pe spațiile cu problematică teroristă.

Prin elaborarea și aprobarea de către Consiliu a **Strategiei de comunicare și diseminare a informațiilor pentru prevenirea și limitarea efectelor unei situații de**

risc terorist sau criză teroristă s-a urmărit elaborarea unei matrici comunicaționale care să poată fi accesată și actualizată în funcție de etapele specifice de evoluție a unei situații de risc/criză teroristă și care să asigure o bază optimă în procesul de informare și pregătire a populației pentru un eventual atac terorist; identificarea modalităților de comunicare eficientă cu canalele media și de diseminare a informațiilor către publicul țintă; stabilirea unui cadru general care să reglementeze direcțiile de urmat în demersurile de comunicare publică întreprinse de către fiecare dintre componentele Sistemului Național de Prevenire și Combatere a Terorismului; sincronizarea acestor demersuri într-un Plan Integrat Național de Comunicare.

În cadrul ședințelor Consiliului, directorul Serviciului Român de Informații a prezentat o serie de informări cu privire la **activitățile ilegale de culegere de date și informații desfășurate sub acoperirea unor societăți specializate în domeniul pazei, sistemelor de alarmare împotriva efracției și detectivilor particulari**. În cadrul discuțiilor, membrii Consiliului și-au manifestat îngrijorarea în ceea ce privește activitățile informative ilegale desfășurate de aceste societăți, exprimându-se temerea cu privire la punerea în pericol a climatului de securitate națională și a vieții private a cetățenilor români. S-au constatat atât amplificarea, cât și diversificarea activităților de achiziționare și utilizare ilegală a aparaturii tehnice de interceptare a comunicațiilor, situație care, în absența unui cadru legislativ unitar și coerent, va face posibilă încălcarea unor drepturi ale cetățenilor români.

Consiliul a acordat o atenție deosebită proceselor de **transformare și adaptare a serviciilor de informații și a celorlalte structuri** la evoluțiile mediului de securitate, prin care se vizează perfecționarea mecanismelor funcționale interne, precum și a celor de cooperare la nivel național (între acestea ori cu alte instituții ale statului român) ori cu structuri similare din străinătate.

În acest sens, Consiliul a aprobat Strategia post-aderare a Serviciului de Informații Externe, Perspectiva strategică 2007-2010 a Serviciului Român de Informații, misiunile și responsabilitățile componentelor Sistemului Național de Prevenire și Combatere a Terorismului în situații de criză teroristă, Strategia de comunicare și diseminare a informațiilor pentru prevenirea și limitarea efectelor unei situații de risc terorist sau criză teroristă, precum și stabilirea de relații cu instituțiile similare din străinătate.

Rezultatele **transformării** în domeniul activității de informații, contrainformații și de securitate au avut în vedere creșterea capacității serviciilor de informații de a răspunde acelor provocări care pun în pericol securitatea națională, ele fiind primele structuri care trebuie să anticipeze schimbările și tendințele de evoluție ale mediului de securitate, respectiv:

- prevenirea actelor de terorism care ar putea afecta interesele României, aliaților și partenerilor, precum și intervenția eficientă în cazul producerii unor astfel de acte;
- prevenirea activităților care pot contribui la proliferarea armelor de distrugere în masă;
- monitorizarea eficientă a conflictelor locale care pot pune în pericol securitatea României, a aliaților și partenerilor, sau drepturile fundamentale ale omului;
- participarea - prin activitatea de informații și protecție - la contracararea criminalității transfrontaliere organizate, a corupției și a altor activități infracționale grave, generatoare de pericole la adresa securității naționale.

Consiliul Suprem de Apărare a Țării, prin intermediul Comitetului Coordonator pentru Comunitatea Națională de Informații, a analizat, periodic, și soluționat aspectele cooperării dintre structurile de informații, contrainformații și de securitate, în scopul

asigurării complementarității activităților specifice de informații în țară sau în străinătate, precum și dezvoltării cooperării externe, în special cu serviciile statelor membre NATO și UE.

În exercitarea acestor atribuții, Comitetul a urmărit dezvoltarea unui parteneriat instituționalizat între structurile componente, caracterizat de respectarea identității de misiuni și atribuții specifice, coordonarea și eliminarea redundanțelor în activitățile specifice, precum și de susținerea în comun a unei capacități de analiză strategică a informațiilor de securitate.

Membrii Consiliului au adoptat **Planul Național de Priorități Informative**, care stabilește principalele obiective ale activității specifice desfășurate de structurile componente ale comunității de informații, în acord cu necesitățile beneficiarilor, precum și cu direcțiile de acțiune prevăzute de Strategia de Securitate Națională a României.

De asemenea, Comitetul a urmărit conformitatea activității de informare a beneficiarilor cu principiile specifice aplicabile, precum și asigurarea unei game diversificate de produse informaționale necesare susținerii procesului decizional. O atenție aparte a fost acordată **relaționării dintre Comunitatea Națională de Informații și beneficiarii informațiilor de securitate, condiție esențială pentru perfecționarea continuă a produselor analitice și adecvarea conținutului acestora la nevoile concrete.**

Se constată, în continuare, **insuficiențe în ceea ce privește reacțiile formulate de beneficiari**, fapt ce determină structura de analiză integrată a Comunității Naționale de Informații să procedeze la anticiparea subiectelor de interes strategic pentru beneficiari pe criteriul atribuțiilor sectoriale și actualității în materie. Acest tip de relaționare reflectă carențe ale culturii de securitate generale, pentru eradicarea cărora niciun efort nu este prea mare.

De asemenea, au fost inițiate demersuri concrete pe linia consolidării capacității funcționale a Comunității Naționale de Informații, punându-se accent pe operaționalizarea la parametri proiectați a Oficiului pentru Informații Integrate.

Consiliul Operativ al Comunității Naționale de Informații a urmărit constant acțiunea corectă a structurilor componente în vederea realizării Planului Național de Priorități Informative pentru anul 2007, cooperarea în cadrul protocoalelor sectoriale multilaterale și al planurilor de acțiune naționale pentru combaterea terorismului, proliferării armelor de distrugere în masă, criminalității organizate, corupției și altor amenințări transfrontaliere, precum și avansarea proiectelor informative integratoare aflate în derulare la nivelul comunității de informații (între care menționăm platforma de valorificare a surselor deschise - OSINF).

Funcționalitatea Oficiului pentru Informații Integrate a atins, în anul 2007, cote apropiate de parametrii proiectați prin Hotărârea CSAT nr. 146/2005. Au fost create condițiile pentru avansarea sub toate aspectele a proiectului, în paralel cu perfecționarea instrumentelor manageriale pentru a asigura o capacitate de răspuns ridicată, în termeni de calitate, promptitudine și responsabilitate.

Principalele misiuni ale Oficiului pentru Informații Integrate - informarea strategică a factorilor de decizie în domeniul securității naționale și planificarea și orientarea culegerii integrate - au fost îndeplinite în parametri buni din punct de vedere cantitativ și calitativ.

Fluxul de informații de la structurile componente ale Comunității Naționale de Informații spre Oficiul pentru Informații Integrate a fost în continuă creștere, premisă a satisfacerii la un nivel superior a necesităților de informare ale beneficiarilor legali și constituirii unei baze naționale de informații analizate și prelucrate. Pe această linie sunt necesare eforturi susținute pentru creșterea semnificativă a capacității intrinsece a Oficiului și depășirea reticențelor particulare față de susținerea analizei în format integrat, în deplin acord cu spiritul fundamental al conceptului de comunitate de informații.

Consiliul a stabilit ca țintă de performanță pentru Comunitatea Națională de Informații dezvoltarea comunității analitice promotoare a unei culturi specifice consolidate, care să acționeze ca o veritabilă platformă de competență pentru misiunea de informare strategică a beneficiarilor. Pe acest fond, vor fi dezvoltate elementele culturii de cooperare pe care o presupune conceptul comunității de informații.

În acest sens, Oficiului i-a revenit sarcina materializării unora dintre coordonatele principale ale țintei - analiza integrată a informațiilor și practica schimbului de cunoaștere analitică - precum și crearea premiselor: infrastructuri capabile să suporte fluxuri informaționale rapide și consistente, cadru de dialog și proceduri de schimb în plan orizontal. Oficiul și-a îndeplinit sarcinile din planul infrastructurii tehnice și mecanismelor de dialog, dar rămân de rezolvat reticențele în utilizarea efectivă a acestora și de uniformizat abordările procedurale astfel încât soluțiile să fie aplicabile unitar la ansamblul structurilor componente.

În cursul anului 2007 activitatea de analiză s-a concretizat în toate tipurile de produse planificate și a abordat teme strategice într-un spectru reprezentativ pentru interesele de securitate națională a României. Portofoliul de produse analitice elaborate respectă prevederile actului care instituie Oficiul pentru Informații Integrate și numără în prezent 5 tipuri de bază, care își propun satisfacerea nevoilor particulare de informare, de la cea curentă până la evaluarea strategică pe termen lung. Beneficiarii produselor sunt membrii Consiliului și alți factori de decizie în stat care întrunesc condițiile legale de acces la informări emise de Comunitatea Națională de Informații.

Informarea de profil strategic a beneficiarilor a constat în Buletinul Informațiilor de Securitate Națională (produs de informare curentă, cu un bogat conținut anticipativ pe termen scurt și elemente de analiză strategică privind actualitatea de maxim interes pentru beneficiari), emis zilnic, și produse complexe de analiză strategică (Note, Evaluări naționale consolidate și Prognoze).

Activitatea de informare a inclus și serviciul de *briefing*, susținut de analiști ai Oficiului la cererea expresă a beneficiarilor.

În materie de planificare a nevoilor de informații de securitate națională, Oficiul pentru Informații Integrate a redactat proiectul Planului Național de Priorități Informative, după consultarea factorilor de decizie în stat cu privire la necesitățile de informare pentru anul 2008 și în strânsă conlucrare cu structurile componente ale CNI. De asemenea, a formulat constant planuri periodice și cereri punctuale de informații necesare elaborării produselor analitice.

Proiectul Planului Național de Priorități Informative pentru anul 2008 a fost aprobat de către CSAT și constituie documentul de bază pentru organizarea, coordonarea și desfășurarea activității de informații, contrainformații și de securitate.

Resursa umană disponibilă la Oficiul pentru Informații Integrate rămâne în continuare deficitară numeric, iar rata de fluctuație a corpului de personal de analiză (40% în anul 2007) a necesitat eforturi susținute pentru integrarea noilor veniți în colectivul analitic și menținerea activității la parametri ridicați de calitate.

Resursa tehnico-materială s-a îmbunătățit semnificativ în anul de referință, cea mai importantă realizare constituind-o operaționalizarea infrastructurii tehnice (sistemul informatic și de comunicații) la un nivel care oferă toate condițiile de lucru moderne și în deplină conformitate cu normele INFOSEC, fapt certificat și de autorizația emisă de ORNISS.

În ansamblu, Activitățile Consiliului Suprem de Apărare a Țării pe linia orientării strategice a Comunității Naționale de Informații au avut drept rezultat sporirea rolului informațiilor de securitate în fundamentarea procesului decizional, inclusiv la nivel strategic. Totodată, au contribuit la perfecționarea cadrului de cooperare între structurile componente, precum și între acestea și autoritățile și instituțiile statului.

CAPITOLUL IV

Activitatea de avizare a proiectelor de acte normative

În cursul anului 2007, Consiliul Suprem de Apărare a Țării a analizat și a procedat la avizarea unor proiecte de acte normative inițiate sau emise de Guvern, cum ar fi proiectul de lege privind hrănirea, echiparea, asigurarea medicală, precum și cu tehnică, produse și materiale de resort a personalului din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională pe timpul stării de mobilizare, de război sau de urgență, proiectul Ordonanței de Urgență a Guvernului României pentru modificarea și completarea Legii nr. 191/1998 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Protecție și Pază, Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 111/2006, privind finanțarea unor proiecte de investiții care necesită o perioadă mai lungă de un an până la finalizare, proiectul de hotărâre a Guvernului României privind aprobarea Planului de pregătire a economiei naționale pentru apărare, în anul 2007 și cel privind asigurarea forței de muncă necesare pe timpul stării de asediu, la mobilizare și pe timpul stării de război, precum și proiectele de buget pentru instituțiile din domeniul apărării și securității naționale aferente anului 2008.

Și în anul 2007, la solicitarea Senatului României, Consiliul a analizat și transmis un punct de vedere referitor la **proiectele de lege care au ca obiect de reglementare activități din domeniul securității naționale** (Legea securității naționale a României; Legea privind activitatea de informații, contrainformații și de protecție; Legea privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Interceptarea Comunicațiilor; Legea privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații; Legea privind organizarea și funcționarea Serviciului de Informații Externe).

Având în vedere că urgența înnoirii legislative privește nu numai actuala lege a siguranței naționale - în vigoare din anul 1991, ci și apărarea și problematica gestiunii crizelor, s-a apreciat că o astfel de chestiune **necesită a fi clarificată politic cu prioritate**, urmând ca, după soluționarea acestor deziderate cu valoare de principiu, să se procedeze la analiza și dezbateră proiectelor de legi respective, în ordinea de prioritate stabilită de Guvern și, respectiv, de Parlament.

Demersul a fost cu atât mai necesar cu cât, în prezent, **domeniul securității naționale este reglementat de peste 80 de acte normative, din care 23 necesită a fi reelaborate sau actualizate pentru a fi puse în concordanță cu statutul României de stat membru al NATO și UE și cu prevederile Constituției modificate în anul 2003**. Cu toate că, potrivit art. 4, lit. d) din Legea nr. 415/2002, **Consiliul are doar competența de a emite avize cu privire la proiectele de acte normative care sunt inițiate sau emise de**

Guvern în domeniile securității naționale, și nu și pentru inițiativele legislative parlamentare, s-a considerat că elaborarea unui punct de vedere referitor la proiectele de lege care au ca obiect de reglementare acest gen de activități este justificat și oportun, cu atât mai mult cu cât Consiliul este autoritatea investită cu organizarea și coordonarea unitară a activităților care privesc securitatea națională.

Punctul de vedere al Consiliului Suprem de Apărare a Țării care s-a conturat în urma dezbaterilor s-a referit la următoarele aspecte: arhitectura "pachetului de legi ale securității naționale"; necesitatea concordanței dintre concluziile evaluării riscurilor și amenințărilor la adresa securității naționale, pe de o parte, și sensul reglementărilor ce privesc activitățile destinate contracarării acestor riscuri, pe de altă parte; necesitatea sporirii garanțiilor privind protecția drepturilor și libertăților fundamentale ale omului și a creșterii calității și eficienței controlului parlamentar; imperativul armonizării legislației românești consacrate securității naționale cu legislația comunitară în materie, îndeosebi în domeniile combaterii terorismului și a criminalității organizate, al securizării frontierelor și al managementului crizelor.

Evaluând proiectele de lege supuse analizei, Consiliul le-a propus Comisiilor de specialitate ale Senatului să ia în considerare următoarele aspecte:

- Comasarea, într-un singur act normativ, a proiectului "Legii securității naționale a României" și a celui privind "Legea privind activitatea de informații, contrainformații și de protecție", sub numele de "Legea privind activitatea de informații, contrainformații și de securitate".

- Menținerea în forma actuală, din punct de vedere organizatoric, funcțional, al atribuțiilor și al subordonării, a structurilor de informații, contrainformații și de securitate autonome și departamentale (SPP, STS, DGIA/Map și DGIPI/MIRA), având în vedere specificul și complexitatea activității acestor structuri, precum și similitudinea soluțiilor adoptate în acest domeniu în România, cu soluțiile adoptate în majoritatea statelor Uniunii Europene, cu observația că, în legătura cu subordonarea unora dintre acestea (SPP, STS) au existat și alte puncte de vedere a căror formă finală urma să fie trimisă Secretariatului CSAT, și apoi către Comisiile de specialitate ale Senatului.

- Referitor la propunerea (inițiativa legislativă) privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Interceptarea Comunicațiilor (ANIC), Consiliul a considerat că, întrucât această inițiativă legislativă nu garantează îmbunătățirea semnificativă a activității în domeniu, dar va genera, cu siguranță, importante cheltuieli și eforturi materiale, atenția ar trebui să fie concentrată în următoarele direcții: autonomizarea normativă, structurală și funcțională a capacităților de interceptare existente, în cadrul actual, concomitent cu îmbunătățirea calității tehnice și metodologice a activității; perfecționarea legislației în domeniu, în consens cu legislația comunitară și în sensul înăsprii sancțiunilor pentru abuz și încălcare a legii; creșterea calității, frecvenței și dimensiunii controlului instituțional (Parlament, CSAT, Guvern) asupra activității de interceptare.

- Referitor la prevederile menționate în proiectul de lege privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Interceptarea Comunicațiilor, Consiliul consideră că acestea sunt oportune și pot fi preluate în cadrul proiectului de lege privind activitatea de informații, contrainformații și de securitate, pentru îmbunătățirea cadrului funcțional existent.

- În ceea ce privește prevederile din proiectele de lege referitoare la controlul democratic al sistemului de securitate națională, Consiliul Suprem de Apărare a Țării a apreciat că este mai eficientă menținerea ca atare a celor două Comisii de control al activității SRI, respectiv SIE, și nu instituirea unei Comisii comune permanentă a Camerei

Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra autorităților informative și de protecție.

- Privitor la Comunitatea Națională de Informații, Consiliul a solicitat inițiatorilor să clarifice rolul, atribuțiile, componentele, natura juridică și funcționarea acesteia, deoarece, în actualele proiecte, Comunitatea este prezentată ca o structură neunitară, relaționată neclar în raporturile de lucru cu CSAT. Punctul de vedere al membrilor Consiliului este ca CNI să rămână în continuare în cadrul CSAT și să fie coordonată de către un consilier de stat din Departamentul Securității Naționale.

- Cu referire la proiectele legislative privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații și organizarea și funcționarea Serviciului de Informații Externe, Consiliul a stabilit ca directorii instituțiilor respective să trimită Comisiilor de specialitate ale Senatului propunerile de îmbunătățire a acestora.

CAPITOLUL V

Asigurarea resurselor și infrastructurii necesare apărării, ordinii publice și siguranței naționale

În conformitate cu prevederile legii proprii de organizare și funcționare, Consiliul a analizat și avizat propunerile de buget ale instituțiilor cu atribuții în domeniul securității naționale.

Cu acest prilej, membrii Consiliului au apreciat că bugetele pentru 2008 sunt, cu excepția celui alocat Serviciului de Informații Externe, mai mari față de 2007, dar nu acoperă în totalitate necesarul de fonduri pentru realizarea programelor fiecărei instituții. În acest context, ministrul economiei și finanțelor a avansat propunerea ca fiecare instituție să fie sprijinită, pe parcursul anului 2008, pentru găsirea soluțiilor de finanțare a programelor pe care le au în derulare.

Referitor la bugetul alocat Ministerului Apărării, la propunerea domnului TRAIAN BĂSESCU, Președintele României, s-a stabilit, de asemenea, ca, în conformitate cu angajamentele asumate de România în cadrul organizațiilor euro-atlantice, Ministerul Economiei și Finanțelor să inițieze procedurile corespunzătoare pentru majorarea bugetului acestui minister de la 1,91% din PIB până la 2,38% din PIB, dar nu din surse bugetare, ci prin angajarea de credite destinate strict investițiilor și programelor prioritare, în condițiile prevederilor OUG nr. 111/2006, aprobată cu Legea nr. 126/2007, privind finanțarea unor proiecte de investiții care necesită o perioadă mai lungă de un an până la finalizare.

În acest context, s-a stabilit ca Guvernul României să întreprindă măsurile necesare pentru promovarea documentelor spre aprobare, Parlamentului, odată cu întregul proiect de buget de stat pe anul 2008.

De asemenea, în prima ședință din anul 2007, Consiliul a analizat și aprobat execuția bugetară a cheltuielilor operative destinate realizării securității naționale, ale instituțiilor cu atribuții în acest domeniu. Membrii Consiliului au apreciat drept corectă maniera de executare a bugetelor, evaluând în același timp fondurile alocate pentru anul în curs drept adecvate nevoilor instituțiilor respective.

Având în vedere impactul deosebit de important pe care îl are asigurarea resurselor pentru realizarea obiectivelor securității naționale, membrii Consiliului au solicitat Ministerului Apărării să prezinte Consiliului stadiul realizării programelor de achiziții publice privind înzestrarea cu armament, tehnică de luptă și materiale cu destinație militară și perspectiva programelor strategice.

În acest context, s-au avut în vedere și aspectele compatibilității cu standardele NATO, ale asigurării mentenanței corespunzătoare și ale munițiilor necesare îndeplinirii misiunilor.

Cu acest prilej, conducerea Ministerului Apărării a supus analizei membrilor Consiliului stadiul actual al modernizării Armatei României, prin prisma nevoilor de securitate națională, precum și a obligațiilor asumate de România față de NATO și Uniunea Europeană.

Din analiza programelor de achiziții publice ale Ministerului Apărării, **membrii Consiliului au reținut deficiențele** care au generat numeroase modificări ale documentelor de planificare, transferuri repetate ale fondurilor financiare de la un program la altul și multiple reevaluări ale priorităților de înzestrare, respectiv: capacitatea redusă a unor furnizori interni de a asigura cantitatea și ritmicitatea livrării produselor la parametrii solicitați; stabilirea unor cerințe operaționale foarte ridicate, particularizate pentru unele sisteme de arme, fapt care a generat introducerea etapelor de cercetare-dezvoltare pe cheltuiala beneficiarului și mărirea implicită a duratei de execuție a programelor; necorelarea suficientă a elementelor și datelor privind obiectivele asumate față de NATO și Uniunea Europeană și procesul de planificare a înzestrării.

S-a concluzionat că procesul amplu de transformare parcurs până în prezent de Armata României s-a efectuat în condițiile alocării unui buget insuficient pentru susținerea nivelului de ambiție politico-militar stabilit Armatei.

De asemenea, Consiliul a hotărât ca Ministerul Apărării să prezinte, pentru aprobare, în trimestrul III/2008, Strategia de înzestrare pe termen mediu și lung (8-15 ani) și Planul de înzestrare pe termen scurt și mediu (minim 4 ani).

Privitor la programele multianuale de înzestrare strategice, ministrul apărării a subliniat faptul că protecția intereselor esențiale de securitate ale țării și angajamentele României în cadrul organizațiilor euroatlantice impun modernizarea forțelor armate la nivelul standardelor militare actuale.

Obiectivul principal îl constituie înzestrarea cu sisteme de armamente moderne pentru forțele terestre, aeriene și navale și vizează creșterea atât a performanțelor acționale ale capabilităților militare, cât și a interoperabilității cu forțele Alianței.

Membrii Consiliului au fost de acord ca toate cele șase programe de înzestrare să fie considerate programe de importanță strategică. Privind variantele de finanțare, s-a stabilit ca realizarea a patru dintre acestea să se facă prin aplicarea mecanismelor specifice OUG nr. 111/2006, aprobată cu Legea nr. 126/2007, privind finanțarea unor proiecte de investiții care necesită o perioadă mai lungă de un an până la finalizare, iar pentru cele două programe ale Forțelor Terestre, finanțarea achizițiilor de echipamente militare să se facă din bugetul anual de stat al Ministerului Apărării.

De asemenea, membrii Consiliului au apreciat că programele implică protecția unor interese esențiale de securitate ale țării în legătură cu producția sau comercializarea de arme, muniții, materiale de război.

Totodată, Consiliul a recomandat Guvernului României ca procedurile specifice de atribuire a contractelor să încurajeze programul de implicare a capabilităților autohtone, cu participarea unor companii de prestigiu în domeniu pe plan internațional și a ragerea acestora în procesul de modernizare și privatizare a industriei de apărare.

Consiliul Suprem de Apărare a Țării a recomandat, de asemenea, Guvernului României, elaborarea unui proiect de hotărâre care să înlocuiască H.G. nr. 1186/2001

privind achizițiile publice de produse și servicii care implică apărarea națională, ordinea publică și siguranța națională, cu respectarea principiilor din cadrul OUG nr. 34/2006 privind achizițiile publice.

În cadrul ședințelor, Consiliul a analizat și alte aspecte cum ar fi capacitățile logistice ale structurilor Armatei României și stadiul privind contractul de achiziții de produse și servicii cu firma BAE System pentru asigurarea suportului logistic pe termen lung al fregatelor de tip 22, achiziționate din Marea Britanie.

Referitor la primul document, Consiliul a apreciat că **mentenanța tehnicii și a echipamentelor militare se desfășoară în unități la un nivel satisfăcător**. Actualul sistem organizațional și de funcționare a structurilor de conducere și execuție asigură, cu eforturi deosebite, funcționarea în limite acceptabile a tehnicii din teatrele de operații și a celei angajate în misiuni prioritare în țară.

Permanent se fac **replanificări**, în funcție de noi priorități, acumulându-se astfel restanțe care produc consecințe asupra tehnicii existente în înzestrare.

Externalizarea unor lucrări din domeniul mentenanței reprezintă un element important în modernizarea sistemului logistic al armatei, iar generalizarea acesteia depinde de nivelul de alocare a fondurilor financiare prin bugetele anuale.

Contractarea mentenanței și a suportului logistic aferent pentru tehnica nou introdusă în înzestrare a început să se aplice cu succes și constituie o cerință majoră pentru transformarea sistemului de mentenanță în armată.

În acest sens, pentru îmbunătățirea activităților de mentenanță, Statul Major General a elaborat proiectul **Conceptiei restructurării sistemului de mentenanță în Armata României**, document care asigură reconfigurarea structurilor de conducere și execuție a mentenanței; redefinirea resurselor umane și materiale; eficientizarea sistemului de alocare și cheltuire a resurselor; redefinirea competențelor și responsabilităților; elaborarea și modificarea regulamentelor și instrucțiunilor specifice; reabilitarea infrastructurii și dotării structurilor de mentenanță; implementarea "suportului logistic integrat" la echipamentele tehnice nou introduse în înzestrare.

Privitor la contractul de achiziții de produse și servicii cu firma BAE System pentru asigurarea suportului logistic pe termen lung al fregatelor de tip 22, achiziționate din Marea Britanie, membrii Consiliului au luat act de măsurile pe care Ministerul Apărării le întreprinde pentru reluarea negocierilor și discuțiilor directe cu partenerul britanic, stabilirea de comun acord a unui grafic de activități, negocierea tuturor aspectelor tehnice și comerciale și actualizarea formei finale a contractului.

Și în anul 2007, Consiliul s-a preocupat, conform prerogativelor legale, pentru asigurarea infrastructurii necesare securității naționale prin prisma regimului rețelelor și echipamentelor de telecomunicații speciale, adoptând în acest sens hotărâri.

Un alt domeniu care a făcut obiectul analizelor în cadrul ședințelor Consiliului l-a reprezentat **stadiul capacităților de producție din industria de apărare și perspectivele acestora**.

Din situația prezentată de către ministrul economiei și finanțelor privind încărcarea actuală a capacităților de producție pentru apărare și perspectivele pentru anul 2008 la agenții economici cu capital de stat, a rezultat că, pe fondul unei lipse constante de comenzi și resurse financiare, **încărcarea capacităților se menține la un nivel foarte scăzut, cu consecințe negative în planul întreținerii, al conservării utilajelor, al**

migrării specialiștilor în alte domenii de activitate, precum și reducerea drastică a capacităților de producție.

În acest context, Consiliul a stabilit ca Ministerul Economiei și Finanțelor să elaboreze și să-i prezinte, pentru avizare, în trimestrul I/2008, strategia privind industria de apărare, în corelare cu programele de înzestrare ale instituțiilor din sistemul securității naționale, precizându-se, totodată, societățile comerciale din acest domeniu care sunt stabilite pentru privatizare.

CAPITOLUL VI

Pregătirea economiei și rezervei de mobilizare pentru apărare

Pregătirea economiei și rezervei de mobilizare pentru apărare a constituit o temă importantă pe agenda Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

Documentele de interes care au făcut obiectul analizei și luării unor decizii în cadrul ședințelor Consiliului s-au referit la **Planul verificării stadiului pregătirii populației și economiei pentru apărare prin exerciții și antrenamente de mobilizare, în perioada 01.01.2007 - 31.12.2007, proiectul de lege privind hrănirea, echiparea, asigurarea medicală, precum și cu tehnică, produse și materiale de resort a personalului din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională pe timpul stării de mobilizare, de război sau de urgență, Nomenclatorul produselor ce se constituie rezerve de stat destinate intervenției în situații de urgență civilă și pentru nevoi de apărare, precum și o serie de măsuri privind pregătirea economiei naționale pentru apărare.**

De asemenea, în ședința sa din luna iunie 2007, Consiliul a analizat **raportul șefului Oficiului Central de Stat pentru Probleme Speciale privind actualizarea Planului de mobilizare a economiei naționale pentru apărare**, membrii Consiliului aprobând propunerile prezentate pentru actualizarea Planului de mobilizare, valabil în perioada 2005 - 2008.

Referitor la acest document, Consiliul a stabilit ca Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale să transmită, în extras, către operatorii economici, datele prezentate în anexele la raport pe care aceștia urmează să le pună în aplicare, să întreprindă demersurile legale pentru împrăștierea sau schimbarea unor produse din rezerva de mobilizare, în mod deosebit pentru completarea celor din domeniul transporturilor cu unele secțiuni necesare realizării de poduri metalice de importanță strategică și să actualizeze Lista cu limitele de constituire a rezervei de mobilizare.

Membrii Consiliului au decis că se impune cu necesitate inițierea, de către Guvernul României, a unui proiect de lege care să modifice și să completeze Legea nr. 477/2003 privind pregătirea economiei naționale și a teritoriului pentru apărare, în scopul stabilirii de responsabilități, obligații și drepturi care să conducă la cointeressarea agenților economici producători de tehnică militară.

Un document deosebit de important pentru mobilizarea forțelor și mijloacelor necesare apărării, pe care Consiliul l-a analizat și aprobat, a fost **Concepția mobilizării Armatei României**. Acest document stabilește situațiile și modalitățile în care Armata trece de la capacitatea operațională inițială la capacitatea operațională completă, precum și termenele, regulile și normele specifice pentru realizarea acestei capacități.

Prin Concepția de mobilizare se urmărește asigurarea comandamentelor, marilor unități, unităților și formațiunilor cu resurse umane și materiale potrivit statelor de

organizare și normelor de înzestrare de război, în vederea operaționalizării, generării și regenerării în mod organizat și în timpul planificat.

Consiliul a decis ca, după aprobarea Concepției mobilizării Armatei României de către CSAT, să se inițieze de către Guvernul României următoarele demersuri legislative: elaborarea Legii privind regimul stării de mobilizare parțială sau totală a forțelor armate și al stării de război; elaborarea Legii rezerviștilor voluntari; modificarea art. 15, alin. (2), lit. b) din Legea 446/2006 privind pregătirea populației pentru apărare.

Nu în ultimul rând, la finele anului 2007, Consiliul a aprobat actualizarea „Programului cu obiectivele de pregătire operativă a teritoriului pentru apărare în perioada 2005 - 2008”, prezentat către șeful Oficiului Central de Stat pentru Probleme Speciale.

CAPITOLUL VII

Protecția informațiilor clasificate naționale, NATO și UE, precum și a celor care fac obiectul acordurilor internaționale

Referitor la acest domeniu, Consiliul a fost informat permanent despre modul de aplicare a atribuțiilor specifice de către ministerele și instituțiile cu competențe în domeniu. Acestea au prezentat în ședințele Consiliului rapoarte privind constatările și concluziile rezultate din activitatea desfășurată pentru protecția informațiilor clasificate, prilej cu care membrii Consiliului au hotărât măsuri pentru continuarea acțiunilor întreprinse de către autoritățile de elaborare a normelor interne, de întocmire și prezentare, spre avizare, a programelor de prevenire a scurgerii de informații clasificate, de creștere a numărului persoanelor autorizate pentru accesul la informații secrete de stat și cercetarea unor incidente de securitate.

Totodată, Consiliul a reținut atenția instituțiilor cu competențe în domeniu asupra perpetuării stării de inerție în aplicarea prevederilor cadrului legal în materia protecției informațiilor clasificate, în toate componentele sale - juridică, procedurală, fizică, a personalului și INFOSEC.

De asemenea, a specificat faptul că, deși relativ recent adoptat, actualul cadru legislativ și instituțional în domeniul protecției informațiilor clasificate, nu mai răspunde, în totalitate, cerințelor și exigențelor impuse de realitatea social-economică internă și de statutul României de membru al Alianței Nord-Atlantice și, respectiv, al Uniunii Europene. Deja suportul normativ, organizatoric și metodologic de protecție a informațiilor naționale și NATO/UE clasificate este tributar anumitor carențe ce îi afectează credibilitatea și eficiența.

În acest context, Consiliul a solicitat Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat ca, împreună cu celelalte autorități publice centrale și autorități desemnate de securitate, să analizeze și să prezinte propuneri cu privire la completarea și modificarea cadrului legislativ în domeniul protecției informațiilor clasificate.

Consiliul a stabilit, de asemenea, ca Serviciul Român de Informații să întocmească un documentar - ghid practic aplicativ privind protecția informațiilor clasificate, care să fie pus la dispoziția demnitarilor care lucrează cu astfel de informații.

Tot în spiritul responsabilităților acordate Consiliului de către cadrul normativ existent, acesta a aprobat propunerile de negociere a unor acorduri între Guvernul României și guvernele statelor membre NATO și ale Uniunii Europene referitoare la protecția reciprocă a informațiilor clasificate.

CAPITOLUL VIII

Gestionarea urgențelor civile (schimbări climatice globale, fenomene meteorologice extreme)

În conformitate cu prevederile Strategiei de Securitate Națională a României, **perfecționarea mecanismelor de gestionare a crizelor** reprezintă un deziderat major al securității interne. În epoca globalizării, granița dintre riscurile interne și cele externe, cu efecte majore asupra securității cetățenilor, comunităților sau statului, devine tot mai puțin relevantă, iar efectele posibile ale unor amenințări catastrofale - tot mai greu de anticipat. Reducerea influenței riscurilor și amenințărilor la adresa securității naționale, printr-o postură activă în domeniul prevenirii conflictelor și managementului crizelor și urgențelor civile, va constitui o coordonată permanentă a politicii de securitate a României.

Ședințele Consiliului Suprem de Apărare a Țării susținute în vara anului 2007 au abordat, pe lângă temele anterior planificate, și problematica situațiilor de criză generate de secetă. Astfel, ședința din luna iunie a inclus pe ordinea de zi raportul Prim-ministrului Guvernului României referitor la efectele secetei și măsurile planificate de Guvern pentru diminuarea consecințelor acesteia.

Din analiza raportului, membrii Consiliului au reținut faptul că executivul va menține, în continuare, subvențiile pentru irigații pentru utilizatori, va acționa în direcția refacerii sistemului de irigații, precum și în direcția identificării modalităților de acordare a despăgubirilor pentru culturile afectate de secetă.

Totodată, Prim-ministrul Guvernului a informat membrii Consiliului că s-au dispus măsuri de supraveghere permanentă a debitelor pe Dunăre, pentru a pune în evidență un posibil risc de scădere a producției de energie la Porțile de Fier și de răcire a Grupului Unității 1 de la Comanodă.

De asemenea, Prim-ministrul Guvernului a informat Consiliul că Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile împreună cu Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale urmează să elaboreze o strategie națională de combatere a secetei pe un orizont de timp de 20 de ani.

În acest context, domnul TRAIAN BĂSESCU, Președintele României, a insistat asupra necesității realizării și utilizării forajelor de medie și mare adâncime, ca soluție pentru alimentarea cu apă a localităților din zonele afectate de secetă și a cerut Prim-ministrului ca, pe lângă sprijinul financiar acordat de executiv, să solicite Uniunii Europene plata în avans a subvențiilor pentru suprafețele afectate, procedură utilizată și de alte țări membre ale Uniunii Europene în situații similare.

O altă tematică pe care membrii Consiliului au avut-o în atenție și care a impus analiza în cadrul ședințelor CSAT, a fost cea referitoare la efectele inundațiilor și fenomenelor meteorologice periculoase produse pe teritoriul țării noastre, măsurile întreprinse de către instituțiile cu responsabilități în acest domeniu, pentru refacerea obiectivelor afectate și pentru diminuarea sau evitarea pagubelor în perspectivă.

Printre cauzele care au determinat producerea inundațiilor au fost evidențiate cele referitoare la avarierea digurilor, în special cele de la Dunăre, amplificarea fenomenelor de eroziune prin defrișări și lucrări agrotehnice necorespunzătoare, construirea de obiective neautorizate în zone inundabile, rețelele de canalizare și șanțurile de scurgere subdimensionate sau neîntreținute, lipsa sau insuficiența materialelor și a mijloacelor de intervenție.

Cu acest prilej, Consiliul a hotărât ca Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile să întreprindă măsuri de verificare a stării tehnice și de funcționare a construcțiilor hidrotehnice cu rol de apărare împotriva inundațiilor, stabilite pentru anul 2007, să organizeze, împreună cu Ministerul Internelor și Reformei Administrative, exerciții de simulare a inundațiilor la nivelul bazinelor hidrografice, județelor și localităților, pentru evaluarea și îmbunătățirea capacității de acțiune și să finalizeze, conform programelor aprobate, studiile privind amenajarea bazinelor hidrografice și pentru redimensionarea ecologică și economică a luncii Dunării inferioare pe sectorul românesc al fluviului.

În același context, Consiliul a analizat și **starea tehnică și funcțională a principalelor construcții hidrotehnice cu rol de apărare împotriva inundațiilor de pe râurile interioare și de la Dunăre**, prilej cu care s-au aprobat, pe județe, măsurile propuse pentru punerea în stare de siguranță a construcțiilor hidrotehnice, cu termene și responsabilități.

CAPITOLUL IX

Asigurarea securității energetice

După cum se stipulează și în Strategia de Securitate Națională a României, reconfigurarea strategiei de securitate energetică a României, în consonanță cu strategia energetică a Uniunii Europene, reprezintă o cale esențială de promovare a valorilor și intereselor statului român. Un rol important în garantarea securității naționale - prin prisma condițiilor economico-sociale - îi revine asigurării **securității energetice**, prin **adaptarea operativă și optimizarea structurii consumului de resurse energetice primare și creșterea eficienței energetice**.

În acest sens, în ședința Consiliului din luna septembrie, ministrul economiei și finanțelor a prezentat **Strategia energetică a României pentru perioada 2007 – 2020**.

În conținutul Strategiei s-a pus accent pe obiectivul general al sectorului energetic, reprezentat de satisfacerea necesarului de energie, atât în prezent, cât și pe termen mediu și lung, la un preț cât mai scăzut, adecvat unei economii moderne de piață și unui standard de viață civilizat, în condiții de calitate, siguranță în alimentare, cu respectarea principiilor dezvoltării durabile.

S-a apreciat că Strategia energetică a României pentru perioada 2007 - 2020 asigură menținerea prețurilor la energie la un nivel corelat cu suportabilitatea consumatorilor din România, prin utilizarea rațională a surselor primare de energie naționale și prin asigurarea funcționalității piețelor de energie. Aplicarea prezentei strategii se bazează pe dezvoltarea piețelor concurențiale de energie electrică, gaze naturale și resurse energetice. România va fi integrată în piața regională de energie, unde va avea un rol important.

Pentru buna funcționare a sectorului energetic și dezvoltarea acestuia este necesară crearea unui climat stabil și predictibil în ceea ce privește cadrul legislativ și de reglementare.

De asemenea, Strategia are în vedere implicarea României în proiecte importante cum ar fi proiectul „Nabucco” și conducta de petrol Constanța - Trieste. În acest context, Guvernul a lansat și un concept privind diplomația energetică având în vedere lărgirea acestuia la piețe cum ar fi cea din jurul Mării Caspice, Orientul Apropiat sau Africa de Nord, sau, într-o perspectivă mai îndepărtată, chiar resursele energetice ale Americii Latine.

Strategia stabilește modernizările necesare pentru asigurarea securității în aprovizionare cu gaz și cu energie electrică. Totodată, au fost preluate proiectele investiționale ale unor sectoare private cum sunt cele ale petrolului și se estimează ca până în 2020 să se focalizeze o forță investițională importantă pentru această zonă.

În privința competitivității, strategia stabilește direcțiile necesare pentru dezvoltarea pieței interne și deschiderea acesteia conform reglementărilor europene.

Discuțiile în cadrul Consiliului au relevat o apreciere pozitivă asupra documentului elaborat, acestuia lipsindu-i însă o serie de elemente importante care să-l facă aplicabil.

S-a menționat, în primul rând, problema stimulării producției autohtone de biocarburanți, problemă profund legată de dezvoltarea unor politici de obținere a biomasei. România nu are încă o politică prin care să stimuleze dezvoltarea acestui sector în agricultură, cu atât mai mult cu cât subvenția este directă și în loc să beneficieze de ea companiile românești, beneficiază companii străine. Astfel, Guvernului României i s-a recomandat să genereze o politică de stimulare a agricultorilor români, care să beneficieze de subvențiile alocate, în scopul dezvoltării plantațiilor de biomasă.

În altă ordine de idei, Președintele Consiliului a subliniat că strategia energetică trebuie să cuprindă și un capitol care să vizeze reducerea consumurilor de energie, fie că este vorba de consumul industrial, fie de cel casnic. Aceste politici pot fi generate prin reglementări care să stimuleze reducerea consumurilor energetice.

O altă opinie exprimată de către membrii Consiliului a fost cea referitoare la reanalizarea oportunității creării unei concentrări de societăți producătoare de energie, având în vedere că există riscul ca o concentrare a unităților de producție energetică să genereze o diminuare a competiției și a interesului de re tehnologizare, implicit pentru marii furnizori de energie, cum ar fi Mintia, Turceni, Rovinari.

În referire la aceeași problemă, s-a subliniat existența unor neconcordanțe între strategia energetică propusă de Guvern și foaia de parcurs din Tratatul de aderare. În acest sens, trebuie făcute corelări astfel încât România să-și respecte angajamentele, așa cum au fost ele făcute la momentul semnării Tratatului de aderare, având în vedere, totodată, și documentul Uniunii Europene „Energia și transportul european”, care are o anexă specială pentru România.

În consecință, membrii Consiliului Suprem de Apărare a Țării au convenit ca **Strategia energetică a României pentru perioada 2007 - 2020** să fie completată cu observațiile de mai sus și prezentată, spre analiză și decizie, în cadrul unei ședințe ulterioare a Consiliului.

O altă temă referitoare la asigurarea securității energetice a României a constituit-o analiza stadiului de intrare în funcțiune și a perspectivei continuării investițiilor la Centrala Nucleară de la Cernavodă. În acest context, au fost stabilite o serie de măsuri care au vizat intrarea în funcțiune, în intervalul august-septembrie al anului 2007, a Reactorului II de la Cernavodă, precum și crearea condițiilor pentru răcirea Reactoarelor III și IV prin lucrări care urmează să fie efectuate pe Dunăre.

CAPITOLUL X

Numiri în funcție și avansarea în grad, participarea la examenul pentru acordarea gradului de general, precum și unele aspecte privind protecția socială a militarilor

Potrivit competențelor și atribuțiilor conferite de lege, în anul 2007, Consiliul a avizat numirea în funcțiile prevăzute în statele de organizare cu grad de general-locotenent, viceamiral, similare și superioare acestora, a aprobării participării la examenul pentru acordarea gradului de general și propunerile de acordare a gradelor de general (similare).

Fiecare situație a fost analizată ținând seama de prevederile legale în domeniu și de îndeplinirea cu strictețe a obiectivelor de restructurare, redimensionare și operaționalizare a instituțiilor sistemului național de apărare.

În cadrul ședințelor CSAT s-a analizat și tematica structurii de forțe și personal în Armata României, rezultând aspecte referitoare la riscul diminuării resurselor umane, ca urmare a mutațiilor de pe piața forței de muncă din România și redislocărilor de forțe care au avut loc în contextul transformării Armatei.

Diminuarea resursei umane se poate manifesta atât **cantitativ**, din cauza creșterii dificultăților în atragerea de personal, cât mai ales **calitativ**, prin alternativele pe care le vor avea la dispoziție anumite categorii de personal (**gradații voluntari, personalul cu calificări cerute pe piața civilă a muncii** - ingineri, medici, juriști etc.) sau în ceea ce privește menținerea personalului în diverse zone defavorizate.

Scăderea relativă a atractivității carierei militare, în contextul oportunităților oferite de integrarea europeană și creșterea economică din țara noastră poate declanșa consecințe în avalanșă, precum **scăderea nivelului pregătirii de specialitate, alterarea moralului trupelor, scăderea prestației și creșterea corupției**.

Gestionarea acestui risc presupune un complex de măsuri pe termen lung în domeniul militar și politic-militar, precum și în relația cu societatea civilă (școlarizare, bugetare, campanii de imagine privind cariera militară etc.).

Consiliul a fost informat permanent asupra principalelor probleme sociale ale personalului militar activ, în rezervă și în retragere privind salarizarea, pensiile militare, problema locuințelor, asigurarea asistenței medicale și a condițiilor de recreere, odihnă și recuperare. S-a apreciat că aceste probleme trebuie să fie în atenția factorilor de conducere din ministerele și instituțiile din domeniile apărării, ordinii publice și informațiilor de securitate și s-a recomandat Guvernului ca soluționarea lor să fie realizată cu prilejul adoptării sau modificării actelor normative în domeniu.

*

*

*

În ședințele Consiliului s-au analizat și alte probleme referitoare la **organizarea și coordonarea activităților** care privesc apărarea, ordinea publică și activitatea de informații, contrainformații și de securitate, adoptându-se hotărâri corespunzătoare domeniilor vizate.

ANUL 2008 - PERSPECTIVE STRATEGICE

Elementele care au caracterizat mediul internațional de securitate în anul 2007 vor continua să se manifeste și în 2008: reaşezarea relațiilor de putere dintre principalii actori ai politicii mondiale, redefinirea rolului unor organizații internaționale de securitate și al unor alianțe regionale sau bilaterale, diversificarea riscurilor asimetrice în paralel cu menținerea riscurilor convenționale, accentuarea competiției pentru accesul la resurse energetice, continuarea utilizării forței militare în calitate de instrument de politică externă, coexistența proceselor de globalizare/integrare cu cele de fragmentare la nivel politic, economic, social și cultural, accentuarea fenomenului schimbărilor climatice etc.

Va continua să se manifeste tensionarea relațiilor dintre centrele de putere, ca urmare a punctelor de vedere diferite cu privire la modalitățile de soluționare a conflictelor și crizelor, precum și a competiției în promovarea propriilor interese.

Summit-ul Alianței de la București (2-4 aprilie 2008) va juca un rol important în continuarea procesului de transformare politică și militară a NATO. Principalele domenii în care se așteaptă adoptarea unor decizii cu ocazia Summitului sunt: extindere (cel mai probabil, cu unul sau cu toate cele trei actuale state candidate din Balcani), operații (cu accent asupra ISAF și KFOR), parteneriate (cu decizii referitoare atât la intensificarea relațiilor cu state precum Australia, Noua Zeelandă, Japonia, Coreea de Sud, dar și la parteneriatele tradiționale ale NATO – Parteneriatul Euro-Atlantic, Dialogul Mediteranean, Inițiativa de Cooperare de la Istanbul) și combaterea noilor tipuri de amenințări la adresa securității (cu accent asupra apărării anti-rachetă, securității energetice, securității împotriva atacurilor cibernetice). Îmbunătățirea capabilităților militare va fi, de asemenea, un subiect prioritar pe agenda Summitului.

Capacitatea Uniunii Europene de a se afirma în calitate de actor global va fi influențată de eficacitatea misiunii pe care aceasta o va implementa în Kosovo, după definitivarea statutului provinciei. Negocierea problemei Kosovo va reprezenta un test pentru legitimarea Uniunii Europene ca for internațional, capabil să gestioneze o situație dificilă în sfera sa de influență.

Anul 2008 va fi marcat la nivelul UE de procesul de ratificare de către fiecare dintre statele membre a Tratatului de la Lisabona, etapă esențială pentru intrarea în vigoare a acestui tratat, începând cu 2009. Va continua dezbaterea asupra reformei bugetului UE pentru perioada 2014-2020, evaluarea („controlul de sănătate”) asupra reformei realizate în domeniul Politicii Agricole Comune, precum și negocierea pachetelor de proiecte legislative în domeniul energie-schimbări climatice. În același timp, Africa tinde să capete importanță strategică pentru Uniune (prin implicarea în crizele umanitare de pe continentul african – Sudan, Ciad, Republica Centrafricană).

Tendința de diminuare a relevanței ONU ca for gestionar al problemelor umanității va continua, ca urmare a dificultăților de reacție și a incapacității de adoptare a deciziilor în cele mai importante aspecte ale securității internaționale.

Terorismul internațional va continua să reprezinte un pericol deosebit de grav, fiind principala amenințare la adresa securității globale, atât pentru structura și coeziunea economico-socială, cât și pentru securitatea indivizilor și a statelor.

În ceea ce privește fenomenul militar, accentul se va pune pe adaptarea la cerințele războaielor viitorului, în scopul configurării și înzestrării forțelor în mod adecvat. Forțele armate europene vor continua să fie afectate de mobilitatea și capacitatea de deplasare reduse, precum și de insuficienta dezvoltare a capacităților de proiecție a forței și culegere a informațiilor.

În acest context, în cursul anului 2008, activitățile înscrise în programul Consiliului Suprem de Apărare a Țării vizează: continuarea modernizării instituțiilor care au responsabilități în domeniul securității naționale; abordarea, într-o manieră integratoare, sistemică și comprehensivă a obiectivelor de securitate internă; contracararea pro-activă și eficientă a terorismului pe teritoriul național; optimizarea, perfecționarea și creșterea eficienței strategiilor de prevenire și combatere a criminalității; perfecționarea mecanismelor de gestionare a crizelor.

De asemenea, în anul 2008, Consiliul va analiza și, funcție de fiecare situație în parte, va dispune măsurile necesare pentru consolidarea statutului României în cadrul Alianței Nord-Atlantice și al Uniunii Europene, concomitent cu întărirea capacității țării noastre de a acționa ca vector dinamic al politicilor vizând securitatea euro-atlantică și pentru întărirea poziției statului nostru în raport cu statele membre ale Alianței și Uniunii Europene, conferindu-i, în același timp, statutul de țară furnizor de securitate. În același timp, în continuarea preocupărilor privind asigurarea securității energetice și având în vedere importanța tematicii pe agenda regională și europeană, Consiliul va analiza și implicațiile participării României la proiectele regionale din domeniul energetic.

Totodată, în Programul de activitate al CSAT pentru anul 2008 sunt prevăzute măsuri și acțiuni pentru asigurarea securității în regiunea Mării Negre, prin exercitarea celui de-al treilea mandat de țară coordonatoare a Grupului de Lucru privind combaterea criminalității, în special a formelor ei organizate, constituit în cadrul Organizației de Cooperare Economică a Mării Negre (OCEMN), respectiv prin participarea structurilor Ministerului Internelor și Reformei Administrative la operațiunile comune și la Rețeaua Europeană de Patrulare, organizate sub egida Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene - FRONTEX.

O importanță, cel puțin egală, are stabilirea măsurilor pentru preservarea intereselor naționale și a integrității teritoriale a României, în contextul securității comune și a apărării colective europene și euroatlantice. În consecință, se va introduce în Programul de activități al CSAT pentru anul 2008, trimestrul IV, analizarea și avizarea unui Plan permanent de apărare a teritoriului României, în context aliat.

În consens cu obligațiile sale constituționale, Consiliul Suprem de Apărare a Țării va veghea permanent la îndeplinirea responsabilităților ce-i revin și la modul de punere în aplicare a hotărârilor adoptate de către instituțiile din cadrul sistemului securității naționale.

**CONSILIER DE STAT,
SECRETARUL CONSILIULUI SUPREM
DE APĂRARE A ȚĂRII**
General-maior

ION OPRÎȘOR